Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

7 декември 2017 година*

„Преюдициално запитване — Социална сигурност на работниците мигранти — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 46, параграф 2 — Член 47, параграф 1, буква г) — Член 50 — Гарантирана пенсия — Минимално обезщетение — Изчисляване на пенсионните права“

По дело C-189/16

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Högsta förvaltningsdomstolen (Върховен административен съд, Швеция) с акт от 23 март 2016 г., постъпил в Съда на 4 април 2016 г., в рамките на производство по дело

Boguslawa Zaniewicz-Dybeck

срещу

Pensionsmyndigheten,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: J. L. da Cruz Vilaça, председател на състава, E. Levits, A. Borg Barthet, M. Berger и F. Biltgen (докладчик), съдии,

генерален адвокат: M. Wathelet,

секретар: C. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 9 март 2017 г.,

като има предвид становищата, представени:

– за Pensionsmyndigheten, от M. Westberg, M. Irving и A. Svärd, в качеството на представители,

– за шведското правителство, от A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson и L. Swedenborg, в качеството на представители,

– за чешкото правителство, от M. Smolek, J. Pavliš и J. Vláčil, в качеството на представители,

– за Европейската комисия, от K. Simonsson и D. Martin, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 3 май 2017 г.,

* Език на производството: шведски.

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 46, параграф 2 и член 47, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в изменената му и актуализирана редакция с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г. (ОВ L 28, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 35 и поправка в ОВ L 32, 2008 г., стр. 31), изменен с Регламент (ЕО) № 1606/98 на Съвета от 29 юни 1998 г. (ОВ L 209, 1998 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 76, наричан по-нататък „Регламент № 1408/71“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-жа Boguslawa Zaniewicz-Dybeck и Pensionsmyndigheten (Пенсионна агенция, Швеция) относно отпускането на гарантирана пенсия като предвидената от общата шведска пенсионна схема.

Правна уредба

Правото на Съюза

3 Глава 3 („Старост и смърт (пенсии)“), която се намира в дял III („Особени разпоредби във връзка с различните категории обезщетения“) от Регламент № 1408/71, съдържа членове 44—51a.

4 Съгласно параграф 1 от член 44 („Общи разпоредби за отпускането на обезщетения, когато заето или самостоятелно заето лице е било подчинено на законодателството на две или повече държави членки“) от посочения регламент:

„Правото на обезщетения на заето или самостоятелно заето лице, което е било подчинено на законодателството на две или повече държави членки, или на преживелите го лица, се определя съобразно разпоредбите на настоящата глава“.

5 Член 45 („Зачитане на завършени осигурителни периоди или периоди на пребиваване съгласно законодателствата, на които е било подчинено заето или самостоятелно заето лице с оглед придобиване, запазване или възстановяване на правото на обезщетения“) от Регламент № 1408/71 предвижда в параграф 1:

„Когато съгласно законодателството на държава членка придобиването, запазването или възстановяването на правото на обезщетения по схема, която не е специална по смисъла на параграфи 2 или 3, зависи от завършването на осигурителни периоди или периоди на пребиваване, компетентната институция на тази държава членка при необходимост взема под внимание завършените осигурителни периоди или периоди на пребиваване съгласно законодателството на всяка друга държава членка, независимо дали по обща или специална схема, или като заето или самостоятелно заето лице. За целта тя отчита тези периоди като завършени съгласно собственото ѝ законодателство“.

6 Член 46 („Отпускане на обезщетения“) от посочения регламент предвижда:

„1. Когато изискващите се съгласно законодателството на дадена държава членка условия за придобиване на право на обезщетения са изпълнени, без необходимост от прилагане на разпоредбите на член 45 или член 40, параграф 3, се прилагат следните правила:

а) компетентната институция изчислява размера на дължимото обезщетение:
   i) от една страна, само съгласно разпоредбите на прилаганото от нея законодателство;
   ii) от друга страна, съгласно разпоредбите на параграф 2;

[…]

2. Когато изискващите се съгласно законодателството на дадена държава членка условия за придобиване на право на обезщетения се удовлетворяват само след прилагане на разпоредбите на член 45 и/или член 40, параграф 3, се прилагат следните правила:

а) компетентната институция изчислява теоретичния размер на обезщетението, за което съответното лице би могло да претендира, при условие че всички осигурителни периоди и/или периоди на пребиваване, които са завършени съгласно законодателството на държавите членки, на което е било подчинено заетото или самостоятелно заетото лице, са завършени във въпросната държава съгласно прилаганото от нея законодателство в деня на отпускане на обезщетението. Ако съгласно това законодателство размерът на обезщетението не зависи от продължителността на завършените периоди, сумата се приема за посочения в настоящия параграф теоретичен размер;

б) компетентната институция впоследствие определя действителния размер на обезщетението въз основа на посочения в предходния параграф теоретичен размер съобразно съотношението между продължителността на завършените осигурителни периоди или периоди на пребиваване преди материализиране на риска съгласно прилаганото от тази институция законодателство спрямо общата продължителност на завършените осигурителни периоди и периоди на пребиваване преди материализиране на риска съгласно законодателствата на всички заинтересовани държави членки.

3. Заинтересованото лице има право на най-високия размер, изчислен в съответствие с разпоредбите на параграфи 1 и 2 от компетентната институция на всяка държава членка, без да се накърнява прилагането на разпоредбите за намаляване, спиране или отнемане, предвидени от законодателството, съгласно което се дължи това обезщетение.

В такъв случай съпоставката, която трябва да се извърши, се отнася за сумите, които са определени след прилагане на посочените разпоредби.

[…]“.

7 Член 47 („Допълнителни разпоредби за изчисляването на обезщетения“) от същия регламент предвижда в параграф 1, буква г):

„За изчисляване на посочените в член 46, параграф 2, теоретични и пропорционални размери се прилагат следните правила:

[…]

г) когато съгласно законодателството на държава членка обезщетенията се изчисляват въз основа на размера на доходите, вноските или увеличенията, компетентната институция на държавата определя доходите, вноските и увеличенията, които следва да се вземат предвид

по отношение на завършените осигурителни периоди или периоди на пребиваване съгласно законодателството на други държави членки въз основа на регистрираните средни доходи, вноски или увеличения за завършените осигурителни периоди съгласно прилаганото от нея законодателство;

[…]“.

8 Съгласно член 50 („Отпускане на добавка, когато общият размер на дължимите обезщетения съгласно законодателствата на различните държави членки не достига минималния размер, определен от законодателството на държавата, на чиято територия пребивава получателят“) от Регламент № 1408/71:

„На получател на обезщетения, за когото важат разпоредбите на [глава 3 от Регламент № 1408/71], в държавата, на чиято територия той пребивава и съгласно чието законодателство му се дължи обезщетение, не може да се отпуска обезщетение, което е по-малко от определеното от това законодателство минимално обезщетение за осигурителен период или период на пребиваване, който е равен на всички осигурителни периоди или периоди на пребиваване, равни на всички осигурителни периоди, които се вземат предвид за изплащането в съответствие с разпоредбите на предходните членове. При необходимост, компетентната институция на тази държава му изплаща, през целия период на неговото пребиваване на нейна територия, добавка, равна на разликата между общия размер на дължимите обезщетения съгласно [глава 3 от Регламент № 1408/71] и размера на минималното обезщетение“.

Разпоредби на шведското право

9 Шведската пенсия по общата пенсионна схема бива три вида — пропорционална пенсия, допълнителна пенсия и гарантирана пенсия.

10 Пропорционалната пенсия и допълнителната пенсия са пенсии, зависещи от получените от заинтересованите лица доходи. Първата се базира на натрупаните пенсионни права, а втората попада в обхвата на пенсионната схема, действала в Швеция преди 2003 г. и предвидена за лицата, родени през 1953 г. или по-рано. Това са обезщетения, по същество зависещи от вноски.

11 От своя страна гарантираната пенсия, чиято цел е да осигури базисната защита на лицата с ниски доходи или без доходи, е обезщетение, което се основава на пребиваването и се финансира с данъците. Тя е въведена през 90-те години с изменения в шведската пенсионна система и заменя националната пенсия за старост.

12 Размерът на гарантираната пенсия се определя в зависимост от размера на останалите пенсионни доходи, получавани от заинтересованото лице. Тя се намалява стъпкообразно с оглед на пропорционалната пенсия, на допълнителната пенсия и на някои други обезщетения.

13 Релевантните в делото по главното производство национални разпоредби относно гарантираната пенсия се съдържат в Lagen (1998:702) om garantipension (Закон № 702 от 1998 г. за гарантираната пенсия), заменен от Socialförsäkringsbalken (2010:110) (Кодекс от 2010 г. за социално осигуряване, наричан по-нататък „SFB“).

14 Съгласно членове 8 и 10 от глава 55 на SFB гарантираната пенсия представлява базисното пенсионно покритие по общата шведска пенсионна схема. Тя зависи от осигурителния стаж и може да бъде отпускана на лицата, които нямат право на пенсия, зависеща от доходите, или на лицата, размерът на посочената пенсия на които не превишава определен размер.

15 Съгласно член 2 от глава 67 на SFB право на гарантирана пенсия имат осигурените лица, родени през 1938 г. или по-късно, които имат завършен поне 3-годишен осигурителен период.

16 Съгласно член 4 от глава 67 на SFB гарантираната пенсия може да бъде получавана най-рано считано от месеца, през който осигуреното лице навършва 65-годишна възраст.

17 Член 11 от същата глава уточнява, че при изчисляване на осигурителния стаж се взема предвид само периодът от календарната година, през която подалото заявление за пенсия лице навършва 16–годишна възраст, до календарната година включително, през която същото навършва 64–годишна възраст.

18 Съгласно член 15 от глава 67 на SFB базата за изчисляване на гарантираната пенсия се формира от пенсията за осигурителен стаж и възраст, зависеща от доходите, на която осигуреното лице има право за същите години.

19 Член 16 от цитираната глава предвижда, че по смисъла на член 15 от същата глава „пенсия за осигурителен стаж и възраст, зависеща от доходите“ е пенсията за осигурителен стаж и възраст, зависеща от доходите, по смисъла на SFB преди предвиденото в някои членове от този кодекс намаляване, както и всяка задължителна съгласно чуждестранно законодателство пенсия за осигурителен стаж и възраст, която не може да се приравни на гарантирана пенсия съгласно SFB.

20 Основният размер, който служи като база за изчисляване на някои социални обезщетения, сред които е гарантираната пенсия, е определен в член 7 от глава 2 от SFB. Размерът се определя от индекс, свързан с общото равнище на цените. През релевантната за делото в главното производство година той е 39 400 шведски крони (SEK) (около 4 137 EUR).

21 Съгласно член 23 от глава 67 на SFB за сключилите брак лица, чиято база за изчисляване на гарантираната пенсия не надвишава 1,14 пъти основния размер, годишната гарантирана пенсия се равнява на 1,9 пъти основния размер, намален с базата за изчисляване.

22 Съгласно член 24 от същата глава за сключилите брак лица, чиято база за изчисляване надвишава 1,14 пъти основния размер, годишната гарантирана пенсия се равнява на 0,76 пъти основния размер, намален с 48 % от частта от базата за изчисляване, която надвишава 1,14 пъти основния размер.

23 Член 25 от глава 67 на SFB предвижда, че за лицата, които не са натрупали осигурителен стаж от 40 години, всички суми, свързани с определения в членове 21—24 основен размер, се намаляват — въз основа на пропорционално изчисляване — в съотношение, което отговаря на частното от осигурителния стаж и 40.

24 Съгласно Вътрешни указания № 2 от 2007 г. на Försäkringskassan (Национален осигурителен институт, Швеция) (наричани по-нататък „указанията“) при пропорционалното изчисляване на гарантираната пенсия по член 25 от глава 67 на SFB е необходимо — с оглед изчисляването на теоретичния размер по член 46, параграф 2, буква а) от Регламент № 1408/71 — за всеки завършен в други държави членки осигурителен период да се определи фиктивна пенсионна стойност, съответстваща на средната пенсионна стойност на осигурителните периоди, завършени в Швеция.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

25 Г-жа Zaniewicz-Dybeck, с полско гражданство, е родена през 1940 г. и през 1980 г. се премества от Полша в Швеция. След като е работила в Полша 19 години, тя пребивава в Швеция 24 години и работи там в продължение на 23 години.

26 През 2005 г. г-жа Zaniewicz-Dybeck подава заявление за гарантирана пенсия, която ѝ е отказана от Националния осигурителен институт.

27 С решение по административна жалба, постановено на 1 септември 2008 г., Националният осигурителен институт потвърждава отказа.

28 Тъй като г-жа Zaniewicz-Dybeck има завършени осигурителни периоди и в Швеция, и в Полша, Националният осигурителен институт изчислява в съответствие с Регламент № 1408/71 гарантираната ѝ пенсия въз основа, от една страна, на националните разпоредби и от друга, съгласно принципа на пропорционално изчисляване, залегнал в член 46, параграф 2 от този регламент.

29 При изчисляването на гарантираната пенсия на г-жа Zaniewicz-Dybeck съгласно националните разпоредби Националният осигурителен институт определя на основание на член 25 от глава 67 на SFB и на указанията базата за изчисляване на тази пенсия, като извършва пропорционално изчисляване. В допълнение, при изчисляването на основния размер по член 46, параграф 2, буква а) от Регламент № 1408/71 той не отчита придобитата от г-жа Zaniewicz-Dybeck в Полша пенсия за осигурителен стаж и възраст, зависеща от доходите, а определя на придобитата от това лице в Швеция пенсия, зависеща от доходите, в размер от 75 216 SEK (около 7 897 EUR) за 24 години на осигуряване, годишна стойност от 3 134 SEK (около 329 EUR), или 75 216 SEK, разделено на 24, и след това умножава получената сума по максималната продължителност на гарантираната пенсия, или 40 години. Така той получава фиктивна пенсионна стойност от 125 360 SEK (около 13 162 EUR).

30 С оглед на получените резултати Националният осигурителен институт приема, че получаваните от г-жа Zaniewicz-Dybeck зависещи от доходите пенсии за осигурителен стаж и възраст, които съгласно член 15 от глава 67 на SFB представляват базата за изчисляване на гарантираната пенсия, надхвърлят тавана за отпускане на гарантирана пенсия.

31 След като обжалва безуспешно това решение пред Förvaltningsrätten i Stockholm (Административен съд Стокхолм, Швеция), а след това пред Kammarrätten i Stockholm (Апелативен административен съд Стокхолм, Швеция), г-жа Zaniewicz-Dybeck сезира Högsta förvaltningsdomstolen (Върховен административен съд, Швеция).

32 Г-жа Zaniewicz-Dybeck твърди, че теоретичният размер на гарантираната пенсия трябва да бъде изчислен в съответствие с Регламент № 1408/71, без да се прилагат, от една страна, член 47, параграф 1, буква г) от него, защото гарантираната пенсия се основава единствено на продължителността на осигурителните периоди, след приспадане на получаваната в Швеция пенсия, зависеща от доходите, и указанията, от друга страна, защото последните поставят в неблагоприятно положение работниците мигранти, които получават от друга държава членка малка пенсия, зависеща от доходите.

33 Според Пенсионната агенция, която от 1 януари 2010 г. заменя Националния осигурителен институт, завършените в различна от Кралство Швеция държава членка осигурителни периоди дават право на пенсия от тази друга държава членка. Доколкото обаче гарантираната пенсия била допълваща, изчисляването на тази пенсия без прилагане на член 47, параграф 1, буква г) от Регламент № 1408/71 щяло да доведе до положение заинтересованото лице, което има завършени осигурителни периоди в различна от Кралство Швеция държава членка, да бъде

свръхкомпенсирано. Всъщност неопределянето на средна пенсионна стойност на завършените в различна от Кралство Швеция държава членка осигурителни периоди щяло да придаде на тези периоди по-ниска стойност от съответстващата стойност на същите периоди, завършени в Швеция.

34 Запитващата юрисдикция подчертава, че когато компетентната институция, а именно — Националният осигурителен институт или Пенсионната агенция — изчислява гарантираната пенсия в съответствие с член 46, параграф 2, буква а) от Регламент № 1408/71, тя определя на всеки завършен от работника осигурителен период в държава членка, различна от Кралство Швеция, фиктивна пенсионна стойност, която съответства на средната пенсионна стойност на завършените в Кралство Швеция осигурителни периоди и която се приспада от гарантираната пенсия, независимо дали заинтересованото лице е работило през този период. Всъщност, ако заинтересованото лице е работило през посочения период и съответно е придобило право на пенсия в размер, по-висок от изчислената от компетентната институция стойност на фиктивната пенсия, това лице би било поставено в по-благоприятно положение. Ако пък заинтересованото лице не е работило в другата държава членка или е придобило пенсия в размер, по-нисък от изчислената от компетентната институция стойност на фиктивната пенсия, това лице би било поставено в по-неблагоприятно положение.

35 С оглед на тези факти запитващата юрисдикция счита, че има неяснота за начина, по който следва да се изчисли гарантираната пенсия. Тя се пита по-специално дали при изчисляването на тази пенсия следва да се приложи член 46, параграф 2 и член 47, параграф 1, буква г) от Регламент № 1408/71 и ако да, дали съгласно тези разпоредби е възможно — с оглед установяването на базата за изчисляване на гарантираната пенсия — на завършените осигурителни периоди в различна от Кралство Швеция държава членка да се определи фиктивна пенсионна стойност, която съответства на средната стойност на завършените в Швеция периоди. При отрицателен отговор запитващата юрисдикция иска да се установи дали с оглед изчисляването на гарантираната пенсия следва да се отчитат пенсиите за осигурителен стаж и възраст, получавани от заинтересованото лице в други държави членки.

36 При тези обстоятелства Högsta förvaltningsdomstolen (Върховен административен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Следва ли от разпоредбите на член 47, параграф 1, буква г) от Регламент № 1408/71, че за целите на изчисляване на шведска гарантирана пенсия на завършените в друга държава членка осигурителни периоди може да се признае пенсионна стойност, съответстваща на средната стойност на осигурителните периоди, завършени в Швеция, когато компетентната институция извършва пропорционално изчисляване съгласно член 46, параграф 2 от същия регламент?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос, може ли компетентната институция при изчисляване на правото на гарантирана пенсия да вземе предвид доходи от пенсия, които осигуреното лице получава в друга държава членка, без това да противоречи на разпоредбите на Регламент № 1408/71?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

37 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали Регламент № 1408/71 трябва да се тълкува в смисъл, че при изчисляването от компетентната институция на държава членка на обезщетение като процесната по главното производство гарантирана

пенсия следва да се приложи предвиденият в член 46, параграф 2 от този регламент метод на пропорционално изчисляване и в съответствие с член 47, параграф 1, буква г) от същия регламент на осигурителните периоди, завършени от заинтересованото лице в друга държава членка, да се определи фиктивна средна стойност.

38 За да се даде полезен отговор на запитващата юрисдикция, най-напред следва да се подчертае, че Регламент № 1408/71 не създава обща схема за социална сигурност, а позволява продължаване на съществуването на отделни национални схеми и има за единствена цел да осигури координирането им. В този смисъл съгласно постоянната съдебна практика държавите членки запазват компетентността си да уреждат системите си за социална сигурност (вж. по-специално решение от 21 февруари 2013 г., Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, т. 35 и цитираната съдебна практика).

39 Поради това при липсата на хармонизиране на равнището на Съюза законодателството на всяка държава членка следва да определя по-специално условията, при които се предоставя право на обезщетения (решение от 21 февруари 2013 г., Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, т. 36 и цитираната съдебна практика).

40 При упражняването на тази компетентност обаче държавите членки трябва да спазват правото на Съюза, и в частност разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС, свързани с признатата на всеки гражданин на Съюза свобода на движение и на пребиваване на територията на държавите членки (решение от 21 февруари 2013 г., Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, т. 37 и цитираната съдебна практика).

41 В тази насока следва да се припомни, че съгласно член 45 от Регламент № 1408/71, когато съгласно законодателството на държава членка придобиването, запазването или възстановяването на правото на обезщетения зависи от завършването на осигурителни периоди, компетентната институция на тази държава членка е длъжна да отчете завършените осигурителни периоди съгласно законодателството на всяка друга държава членка като завършени съгласно законодателството, което тя прилага. С други думи, завършените осигурителни периоди в различни държави членки следва да бъдат сумирани.

42 В този случай член 46, параграф 2, буква а) от Регламент № 1408/71 предвижда, че компетентната институция изчислява теоретичния размер на обезщетението, на което заинтересованото лице има право, както ако всички периоди, през които то е работило в различни държави членки, са били завършени в държавата членка на компетентната институция. След това на основание член 46, параграф 2, буква б) от Регламент № 1408/71 компетентната институция определя действителния размер на обезщетението въз основа на теоретичния размер съобразно съотношението между продължителността на завършените в държавата членка на компетентната институция осигурителни периоди и/или периоди на пребиваване спрямо общата продължителност на осигурителните периоди и/или периоди на пребиваване, завършени в различни държави членки. Става дума за метода на пропорционално изчисляване.

43 Член 47 от Регламент № 1408/71 предвижда допълнителни разпоредби за изчисляването на теоретичния размер и на пропорционалния размер, посочени в член 46, параграф 2 от същия регламент. Така член 47, параграф 1, буква г) от цитирания регламент уточнява по-специално, че когато съгласно законодателството на държава членка обезщетенията се изчисляват въз основа на размера на доходите, вноските или увеличенията, компетентната институция на държавата определя доходите, вноските и увеличенията, които следва да се вземат предвид по отношение на завършените осигурителни периоди или периоди на пребиваване съгласно законодателството на други държави членки въз основа на регистрираните средни доходи, вноски или увеличения за завършените осигурителни периоди съгласно прилаганото от нея законодателство.

44 В настоящия случай следва да се отбележи признатото от самото шведско правителство в съдебното заседание, че целта на гарантираната пенсия е да осигури на получаващите я лица приемлив жизнен стандарт, осигурявайки им минимален доход, по-висок от сумата, на която те щяха да имат право, ако получаваха само пенсията за осигурителен стаж и възраст, зависеща от доходите, когато тази сума е твърде ниска или дори нула. Следователно гарантираната пенсия представлява базисното пенсионно покритие по общата шведска пенсионна схема.

45 В тази насока в точка 15 от решение от 17 декември 1981 г., Browning (22/81, EU:C:1981:316) Съдът е постановил, че „минимално обезщетение“ по смисъла на член 50 от Регламент № 1408/71 е налице, когато законодателството на държавата по пребиваване съдържа специфична гаранция, която трябва да осигури на получателите на обезщетения от системата за социална сигурност минимален доход, по-висок от размера на обезщетенията, на който те биха имали право въз основа само на периодите им на осигуряване и на направените от тях вноски.

46 Следователно се оказва, че с оглед на целта си, описана в точка 44 от настоящото решение, процесната по главното производство гарантирана пенсия представлява минимално обезщетение, което попада в обхвата на член 50 от Регламент № 1408/71.

47 Както отбелязва генералният адвокат в точка 47 от заключението си, след като Регламент № 1408/71 не изисква държавите членки да предвидят минимални обезщетения и следователно не всяко законодателство съдържа непременно такъв вид обезщетение, член 46, параграф 2 от същия регламент няма как да налага особени и подробни правила за изчисляване на това обезщетение.

48 Ето защо правото на получаване на минимално обезщетение като процесната по главното производство гарантирана пенсия трябва да се прецени не въз основа на член 46, параграф 2 или на член 47, параграф 1, буква г) от Регламент № 1408/71, а съгласно особените правила, съдържащи се в член 50 от този регламент и релевантното национално законодателство.

49 От изложението на фактите по главното производство в точка 29 от настоящото решение става ясно, че за да изчисли правата на гарантирана пенсия на г-жа Zaniewicz-Dybeck, компетентната институция, от една страна, прилага на основание член 25 от глава 67 на SFB спрямо размера на пропорционалната пенсия и на допълнителната пенсия на заинтересованото лице, които представляват базата за изчисляване на гарантираната пенсия, метод на пропорционално изчисляване, който — видно от отбелязаното по същество от генералния адвокат в точки 45 и 46 от заключението му — е сходен с предвидения в член 46, параграф 2, букви а) и б) от Регламент № 1408/71. От друга страна, при пропорционалното изчисляване по член 46, параграф 2 компетентната институция в съответствие с указанията не е взела предвид пенсиите за осигурителен стаж и възраст, получавани от г-жа Zaniewicz-Dybeck в Полша, а — както предвижда член 47, параграф 1, буква г) от Регламент № 1408/71 — е определила на придобитата от това лице в Швеция пенсия, зависеща от доходите, годишна стойност, и впоследствие е умножила този размер по максималната продължителност на осигуряване за гарантираната пенсия, т.е. 40 години. Както личи от акта за преюдициално запитване, полученият вследствие от прилагането на гореописания метод на изчисляване резултат надхвърля тавана на дохода за отпускането на гарантирана пенсия.

50 Видно от точка 48 от настоящото решение, такъв метод на изчисляване, основан на член 46, параграф 2 и член 47, параграф 1, буква г) от Регламент № 1408/71, не може да бъде приет за целите на изчисляването на минимално обезщетение като процесната по главното производство гарантирана пенсия.

51 Компетентната институция следва да изчисли гарантираната пенсия в съответствие с разпоредбите на член 50 от Регламент № 1408/71 във връзка с националното законодателство, с изключение на член 25 от глава 67 на SFB и на указанията.

52 Ето защо на първия въпрос следва да се отговори, че Регламент № 1408/71 трябва да се тълкува в смисъл, че при изчисляването от компетентната институция на държава членка на минимално обезщетение като процесната по главното производство гарантирана пенсия не следва да се прилага нито член 46, параграф 2, нито член 47, параграф 1, буква г) от посочения регламент. Това обезщетение трябва да се изчислява в съответствие с разпоредбите на член 50 от същия регламент във връзка с разпоредбите на националното законодателство, без обаче да се прилагат национални разпоредби като разглежданите по главното производство, които се отнасят до пропорционалното изчисляване.

По втория въпрос

53 С втория си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали Регламент № 1408/71 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска законодателство на държава членка, съгласно което при изчисляването на обезщетение като процесната по главното производство гарантирана пенсия компетентната институция трябва да вземе предвид всички пенсии за осигурителен стаж и възраст, които заинтересованото лице реално получава от една или няколко други държави членки.

54 Следва да се подчертае, че — както личи от отговора на първия въпрос — минимално обезщетение като процесната по главното производство гарантирана пенсия трябва да бъде изчислено в съответствие с член 50 от Регламент № 1408/71 и релевантното национално законодателство.

55 От националните разпоредби в SFB относно гарантираната пенсия, възпроизведени по-специално в точка 19 от настоящото решение, изрично следва, че задължителните съгласно законодателството на други държави членки пенсии за осигурителен стаж и възраст, които не могат да се приравнят на гарантираната пенсия, се включват в базата за изчисляване на тази пенсия. Следователно се оказва, че съгласно релевантното национално законодателство компетентната институция на съответната държава членка е длъжна при изчисляването на гарантираната пенсия да вземе предвид пенсиите за осигурителен стаж и възраст, получавани от заинтересованото лице в други държави членки.

56 При това положение следва да се определи дали Регламент № 1408/71, и по-специално член 50 от него, не допуска законодателство на държава членка, съгласно което при изчисляването на правата на минимално обезщетение като процесната по главното производство гарантирана пенсия компетентната институция е длъжна да вземе предвид пенсиите за осигурителен стаж и възраст, които заинтересованото лице получава от друга държава членка.

57 В тази насока е необходимо да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика член 50 от Регламент № 1408/71 се отнася до случаите, при които трудовият стаж на работника съгласно законодателствата на държавите, на които е бил подчинен, е относително кратък, поради което общият размер на обезщетенията, дължими от тези държави, не достига за приемлив жизнен стандарт (решения от 30 ноември 1977 г., Torri, 64/77, EU:C:1977:197, т. 5 и от 17 декември 1981 г., Browning, 22/81, EU:C:1981:316, т. 12).

58 За да поправи това положение, член 50 предвижда, че когато законодателството на държавата на пребиваване предвижда минимално обезщетение, дължимото от тази държава обезщетение ще бъде увеличено с добавка, равна на разликата между общия размер на дължимите обезщетения от различните държави, на чието законодателство работникът е бил подчинен, и това минимално обезщетение (решение от 30 ноември 1977 г., Torri, 64/77, EU:C:1977:197, т. 6).

59 Следователно, както отбелязва генералният адвокат в точка 59 от заключението си, при изчисляването на правата на минимално обезщетение като процесната по главното производство гарантирана пенсия член 50 от Регламент № 1408/71 конкретно предвижда вземането предвид на реалния размер на пенсиите за осигурителен стаж и възраст, които заинтересованото лице получава от друга държава членка.

60 Ето защо на втория въпрос следва да се отговори, че Регламент № 1408/71, и по-специално член 50 от посочения регламент, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска законодателство на държава членка, съгласно което при изчисляването на минимално обезщетение като процесната по главното производство гарантирана пенсия компетентната институция трябва да вземе предвид всички пенсии за осигурителен стаж и възраст, които заинтересованото лице реално получава от една или няколко други държави членки.

По съдебните разноски

61 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

1) **Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в изменената му и актуализирана редакция с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 1606/98 на Съвета от 29 юни 1998 г., трябва да се тълкува в смисъл, че при изчисляването от компетентната институция на държава членка на минимално обезщетение като процесната по главното производство гарантирана пенсия не следва да се прилага нито член 46, параграф 2, нито член 47, параграф 1, буква г) от посочения регламент. Това обезщетение трябва да се изчислява в съответствие с разпоредбите на член 50 от същия регламент във връзка с разпоредбите на националното законодателство, без обаче да се прилагат национални разпоредби като разглежданите по главното производство, които се отнасят до пропорционалното изчисляване.**

2) **Регламент № 1408/71, в изменената му и актуализирана редакция с Регламент № 118/97, изменен с Регламент № 1606/98, и по-специално член 50 от посочения регламент, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска законодателство на държава членка, съгласно което при изчисляването на минимално обезщетение като процесната по главното производство гарантирана пенсия компетентната институция трябва да вземе предвид всички пенсии за осигурителен стаж и възраст, които заинтересованото лице реално получава от една или няколко други държави членки.**

Подписи